

Toelichting op bezwaar m.b.t. vergunningverlening Geodis, Maarten de Vriesstraat 7

Geachte commissieleden,

In deze nadere toelichting op ons bezwaar wil ik vooral de aandacht vestigen op de voor ons belangrijkste punten in het verweer van de gemeente, de punten 5, 6 en 7.

Punt 5: Het tekort aan werknemers in Noord-Limburg zal groeien waardoor andere nutsbedrijven als afvalophaaldiensten, openbaar vervoer en zorg in de knel komen. Terwijl Greenport opgezet is met het motief om werkgelegenheid te creëren. Die werkgelegenheid wordt vooral gecreëerd voor buitenlandse werknemers en levert alleen maar verdere problemen op, zoals aangegeven.

Punt 6: Geodis zal – zoals aangegeven – vooral gebruik gaan maken van arbeidsmigranten. Die arbeidsmigranten moeten gehuisvest worden. Hetgeen daarover in het bezwaarschrift is opgemerkt, kan als ingelast beschouwd worden. De vestiging van het bedrijf kan absoluut niet los gezien worden van de komst van die arbeidsmigranten en dient dus integraal beoordeeld te worden. In de gemeenteraad is een motie aangenomen, waarin het college opgeroepen wordt druk uit te oefenen om bedrijven als Geodis niet meer te werven. De motivatie van die motie ligt onder andere in het feit dat het aantal arbeidsmigranten dat zich in Horst aan de Maas vestigt ongecontroleerd groeit en op termijn er toe zal leiden dat zo'n kwart van de bevolking bestaat uit arbeidsmigranten. Een ongewenste ontwikkeling. Je mag van een overheid verwachten dat zij bij ontwikkelingen kijkt naar haar totale beleid, dat democratisch tot stand is gekomen en niet ineens – als het gaat om de beperkte belangen van in dit geval Geodis – ineens haar blik kan vernauwen ten faveure van Geodis. De gemeente kan in haar verweer wel aangeven dat het project voldoet aan de regels en dat een eventuele impact op het aantal arbeidsmigranten niet getoetst hoeft te worden volgens de regels, maar dan gaat het toch volledig voorbij aan de reden waarom burgers haar bestuurders aan het roer heeft gezet. Namelijk om ook voor háár belangen op te komen en de consequenties te trekken van door haar zelf ontwikkeld beleid. Nogmaals: de overheid dient zich niet te verschuilen achter regeltjes, maar integraal samen met haar burgers op te trekken. Ik snap dat u als commissie ook zal toetsen op juridische aspecten, maar ik roep u op, dat niet op een zelfde benauwende manier te doen, als het gemeentebestuur nu doet. Om weer even de vergelijking te trekken met de rechters die oordeelden in de toeslagenaffaire: zij hebben hun spijt betuigd omdat zij slechts strikt naar de regeltjes keken en niet naar het grotere geheel en de verdergaande belangen van de gedupeerden. Niet alleen de gemeente maar ook u als commissie Bezwaar en Beroep dient ons inziens de bredere context niet uit het oog te verliezen.

Punt 7: Zoals in ons bezwaarschrift gesteld is volgens ons niet voldaan aan de richtlijnen voor een omgevingsgesprek, de Horster equivalent van de omgevingsdialoog zoals die opgenomen is in de nog vast te stellen omgevingswet. De opmerkingen in het bezwaarschrift kunnen hier als ingelast beschouwd te worden. De gemeente stelt in haar verweer dat er wél sprake zou zijn geweest van een adequate dialoog. Maar – zoals zowel Geodis in haar verslag van het omgevingsgesprek als de gemeente in haar verweer stellen – ging het uitdrukkelijk om kennismakingsgesprekken. Van een daadwerkelijke dialoog – op basis van gelijkwaardigheid – is het niet gekomen. De werkgroep heeft in meerdere overleggen met de gemeente gesproken over die richtlijnen. En één van de belangrijkste punten daarbij was hoe de invloed van de buurt en andere belanghebbenden op een gelijkwaardige manier – in balans – tot zijn recht zou kunnen komen. In dat kader wil ik u graag de reactie van de werkgroep op de conceptrichtlijnen Omgevingsgesprek Horst aan de Maas en het verslag van het overleg d.d. 20 januari 2021 daarover met wethouder Bouten ter beschikking stellen. Wij hebben er toen bij de wethouder op aangedrongen dat in de richtlijnen een procesbeschrijving opgenomen wordt over hoe een gesprek plaats zou moeten vinden. Daarbij puttend uit een eerdere omgevingsdialoog die door alle betrokkenen – óók door de gemeente – als voorbeeld van een goede, écht dialoog beschouwd kan worden.

In reactie daarop stelde wethouder Bouten het eens te zijn met onze stellingname en daar nader participatiebeleid voor zou ontwikkelen. En verder stelde wethouder Bouten dat de gemeente er op toe zou zien dat de dialoog gelijkwaardig zou verlopen. Daar is in dit geval zeker geen sprake van geweest! De ambtenaar die betrokken was bij dit overleg zei toe dat zij de procesbeschrijving, zoals wij die voorstelden, als voorbeeld op zou nemen in de definitief vast te stellen richtlijnen.

Een ander punt betreft het uitnodigen van alle belanghebbenden, óók als die niet meteen in de buurt wonen van – in dit geval – Geodis. Ik heb daar bij de inleiding al iets over gezegd. Maar in dit geval wil ik opmerken dat de werkgroep – als uitdrukkelijk belanghebbende – niet is uitgenodigd door Geodis voor de omgevingsdialoog. In een gemeenteraadsvergadering heeft wethouder Bouten nog eens uitdrukkelijk gewezen dat het belangrijk is dat verderaf wonenden of belangengroepen ook betrokken dienen te worden bij de dialoog. Ook op dat punt is verder ingegaan in ons overleg met de wethouder. Wij hebben er voor gepleit dat aanmeldingen van belanghebbenden via de gemeente zou moeten verlopen omdat bedrijven zoals Geodis – van buiten de gemeenschap – geen overzicht hebben van die belanghebbenden. Wethouder Bouten stemde daar mee in, zoals u kunt lezen in het verslag dat ik u ter beschikking zal stellen.

Bij de richtlijnen hoort ook een folder met hoe een omgevingsgesprek gevoerd moet worden en een format, aan de hand waarvan de initiatiefnemer zijn verslag over de dialoog vorm kan geven. Ik zal daar zo dadelijk een afschrijft van aan u ter beschikking stellen. Zoals blijkt bij de gang van zaken is daar faliekant van afgeweken in de zogenaamde dialoog die Geodis heeft gevoerd. Met name in het verslagformat – maar óók in de richtlijnen zélf – is benadrukt dat onder het verslag de handtekening voor akkoord moet staan van de deelnemers aan het gesprek. Die handtekening ontbreekt. Terwijl dat volgens de gemeente wél een vereiste is om verder te kunnen werken aan de afhandeling van de vergunningaanvraag. Daar is nu niets mee gedaan. Met het verslag dat Geodis ingestuurd heeft was het voor de gemeente voldoende, tegen haar eigen richtlijnen in, dus!

In de richtlijn staat nadrukkelijk dat *hoe* het gesprek verlopen is, meegenomen wordt in de beoordeling van de aanvraag! Daarvan blijkt nu geen sprake. De gemeente beperkt zich in haar onderbouwing van de vergunning tot het herhalen van wat in het verslag van Geodis staat (m.b.t. kennismakingsgesprekken). Een beoordeling van de kwaliteit van die gesprekken ontbreekt.

Tenslotte speelt nog dat in de overleggen van de werkgroep met wethouder Bouten afgesproken is dat de belanghebbenden zodanig - voorafgaande aan de dialoog - geïnformeerd worden door de gemeente, dat ze – wat de informatiepositie betreft – gelijkwaardig de dialoog in kunnen gaan. Het gaat dan om zaken als de vooraf door de gemeente vastgestelde “impactanalyse”, de DSO en de zogenaamde informatiekaart. Die informatie is niet beschikbaar gesteld. De gemeente heeft ook niet gecontroleerd of Geodis de belanghebbenden vooraf adequaat en voldoende heeft geïnformeerd (buiten het als een fait a compli presenteren van haar plannen). De gemeente heeft – als gevolg van het gebrekkige verslag – ook niet kunnen afwegen of er wellicht wel of op onderdelen draagvlak is voor de plannen. De richtlijn schrijft dat voor, maar in de onderbouwing van de vergunningverlening is daarvan niets terug te vinden..

Geachte commissie, over de wijze waarop het omgevingsgesprek heeft plaatsgevonden en wat daar aan mankeert heb ik u een en ander toegelicht. Tot slot wil ik kwijt dat er na het vaststellen van de richtlijnen nog een enkele keer een procedure gevolgd is. En we zien steeds weer dat die heel moeizaam gevolgd worden en dat de gemeente de juiste handelwijze nauwelijks bewaakt. De werkgroep betreurt dat ten zeerste, te meer omdat de gesprekken met de wethouder op zich prima verliepen. Met de toepassing in de praktijk zoals we die nu ervaren geeft dat een flinke knauw. Ik vraag me af of daar op een of andere wijze verantwoording voor afgelegd gaat worden. In ieder geval zou het de inspanning van alle betrokkenen rechtvaardigen indien de handelwijze m.b.t. het omgevingsgesprek leidt tot een advies uwerzijds richting gemeente om de vergunning in te trekken.